

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 214.701 van 19 juli 2011
in de zaak A. 155.535/XII-4259**

In zake: de NV VERHURINGSBEDRIJF BALLIAUW
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Steven Van Geeteruyen
kantoor houdend te 1080 Brussel
Leopold II-laan 180
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het INTERGEMEENTELIJK SAMENWERKINGS-
VERBAND VAN HET LAND VAN WAAS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten David D'Hooghe en Leopold Schellekens
kantoor houdend te 1060 Brussel
Henri Wafelaertsstraat 47-51
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 10 september 2004, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 4 december 2002 van het bestuurscomité van het Intergemeentelijke Samenwerkingsverband van het Land van Waas om aan de nv Lumet een perceel nijverheidsgrond te verkopen in de ambachtelijke zone Aven Ackers te Beveren (Verrebroek).

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Jos Stevens heeft een verslag opgesteld.

Verzoekster en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 22 februari 2011.

Staatsraad Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Steven Van Geeteruyen, die verschijnt voor verzoekster, en advocaat Leopold Schellekens, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Jos Stevens heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Gevolg gevend aan de vraag van de firma's Lumet en Van den Berghe om toegezegde uitbreidingsgronden in de ambachtelijke zone Aven Ackers, te Beveren, effectief te kunnen verwerven, besluit het bestuurscomité van verwerende partij op 4 december 2002 “een eerste fase van de gevraagde oppervlakte” ter beschikking te stellen en een voorlopige verkoopsovereenkomst te sluiten (met een fasering in de terbeschikkingstelling).

Op 14 maart 2003 wordt een verkoopscompromis gesloten tussen verwerende partij en de nv Lumet.

Met een brief van 6 januari 2004 deelt verwerende partij aan verzoekster mee dat “onder meer volgende percelen land gekend ten kadaster onder de gemeente Beveren, 4de afdeling (Verrebroek), sectie B, nummers 112g, 140d en 142b, die bij u in gebruik zijn onmiddellijk ingenomen moeten worden,

nl. ten behoeve van de geplande bedrijfsuitbreidingen van de firma's Van den Berghe Gebroeders en Lumet". Verzoekster wordt verzocht "deze terreinen onmiddellijk te ontruimen en ter beschikking van [de] Intercommunale te stellen".

In haar antwoord van 9 februari 2004 attendeert verzoekster erop dat volgens de rechtspraak van de Raad van State de overheid onderworpen is aan de beginselen inzake gelijkheid en transparantie en dat zij meer bepaald slechts mag contracteren "inzake het verlenen van zakelijke of persoonlijke rechten" na een voorafgaande marktraadpleging, wat "concreet [betekent] dat u niet aan de firma's Van den Berghe gebroeders en Lumet enig recht kan verlenen zonder ook aan ons dit recht aan te bieden".

In haar brief van 23 februari 2004 reageert verwerende partij dat zij "niet louter willekeurig of eenzijdig bepaalde toewijzingen [doet]", dat zij "vanuit de vaststelling dat vele bedrijven in de oorspronkelijke zone Aven Ackers ingevolge hun expansie ruimtegebrek hadden [...] aangedrongen [heeft] op een uitbreiding van de zone, hetgeen verkregen werd bij de gewestplanwijziging van 17 juni 1996", dat zij de "bedrijven bevraagd [heeft] naar hun behoeften om de terreinen die ter beschikking zouden komen op de best mogelijke wijze te kunnen reserveren, en niet alleen één bedrijf ter wille te zijn". In dit verband herinnert zij "trouwens" aan "het o.i. zeer plausibele voorstel dat wij u o.m. tijdens onze ontmoeting van ca. 1 jaar geleden deden, en waarop wij tot heden tot onze verwondering geen reactie kregen".

Bij brief van 15 juli 2004 verzoekt de raadsman van verzoekster verwerende partij om mee te delen of op de percelen nrs. 112g, 140d, 142b en 144b enig zakelijk of persoonlijk recht werd verleend hetzij aan de consorten Lumet, hetzij aan Van den Berghe, hetzij aan een ander, en zo ja, een kopie te mogen ontvangen zowel van de beslissing tot het verlenen van dergelijk recht als van de overeenkomst.

Bij brief van 30 juli 2004 wordt aan verzoekster een kopie van de toewijzingsbeslissing van 4 december 2002 toegestuurd.

IV. Tijdigheid van het beroep

4. Verwerende partij werpt een exceptie van niet-ontvankelijkheid wegens laattijdigheid op. Zij doet in de eerste plaats gelden dat verzoekster reeds sinds december 2002, minstens sedert het schrijven van 6 januari 2004, kennis had van de inhoud van de beslissing van 4 december 2002 en dat het verzoekschrift tot nietigverklaring van 9 september 2004 dan ook te laat is. Minstens heeft verzoekster, volgens verwerende partij, niet met de nodige diligentie gehandeld door pas met een schrijven van 15 juli 2004 van haar raadsman om een kopie te hebben gevraagd van de beslissing van verwerende partij tot toewijzing van een aantal percelen aan de nv Lumet.

5. Verzoekster reageert in de memorie van wederantwoord en de laatste memorie dat zij slechts door het schrijven van 30 juli 2004 daadwerkelijk kennis heeft gekregen van de bestreden beslissing. Het is haar onduidelijk hoe zij reeds in december 2002 kennis had kunnen hebben van de bestreden beslissing. Wat speciaal de brieven van 6 januari 2004 en 23 februari 2004 betreft meent zij dat in geen van die brieven “op een of andere manier wordt gesteld dat verweerster de betreffende gronden reeds had toegewezen aan een derde”.

Beoordeling

6. De bestreden beslissing tot verkoop aan de nv Lumet is geen beslissing die aan verzoekster diende te worden betekend, zodat voor haar de in artikel 4 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State bepaalde beroepstermijn van zestig dagen normaal ingaat met de dag waarop zij feitelijk voldoende kennis van de beslissing heeft.

Weliswaar komt het niet een verzoekende partij toe het tijdstip van die kennis, en daarmee de aanvang van de beroepstermijn, naar eigen goeddunken uit te stellen. Dat zou niet te verenigen zijn met het karakter van openbare orde van de beroepstermijn en met de vereiste van elementaire stabiliteit en zekerheid in de rechtsverhoudingen die aan dat karakter ten grondslag liggen.

7. Te dezen kreeg verzoekster in de brief van 6 januari 2004 te lezen dat zij gronden die zij in gebruik had “onmiddellijk” moest ontruimen en ter beschikking stellen omdat ze “onmiddellijk” (in vet gedrukt) “ingenomen moeten worden, nl. ten behoeve van de geplande bedrijfsuitbreidingen van de firma’s Van den Berghe Gebroeders en Lumet”.

Zo daar al niet uit op te maken was dat de betrokken gronden aan de vermelde bedrijven verkocht waren of kortelings verkocht zouden worden, dan moest in elk geval de brief van 23 februari 2004 verzoekster tot dat inzicht te brengen.

Immers antwoordde verzoekster op de brief van 6 januari 2004, met een schrijven van 9 februari 2004, dat verwerende partij vanwege de beginselen van gelijkheid en transparantie geen rechten op de percelen aan Van den Berghe Gebroeders en de nv Lumet mocht verlenen zonder “marktraadpleging”, en meer bepaald zonder haar in die aangelegenheid gekend te hebben. Het antwoord van 23 februari 2004 van verwerende partij was niet verkeerd te begrijpen: zij verwerpt expliciet dat zij “louter willekeurig of eenzijdig bepaalde toewijzingen” zou doen, neemt niets terug van de opzeg van het gebruik van de betrokken percelen, maar herinnert integendeel verzoekster, wat haar noden aan terreinen betreft, aan een voorstel van een jaar geleden.

Met andere woorden moest verzoekster uit de brief noodzakelijk concluderen dat de grond die zij diende vrij te maken, geenszins tot voorwerp van enige “marktraadpleging” zou worden gemaakt, maar zonder meer naar Van den Berghe en Lumet ging.

8. In de gegeven omstandigheden behoorde het verzoekster, wilde zij niet aan de vereiste zorgvuldigheid tekortkomen, om met gepaste spoed de nodige informatie in te winnen en zich ervan te vergewissen of die toewijzing al een feit was.

Nochtans liet zij meer dan vier en een halve maand verstrijken vooraleer met een brief van 15 juli 2004 te vragen of er enig zakelijk of

persoonlijk recht werd verleend aan consorten Lumet - om finaal het besproken beroep in te stellen op 10 september 2004, hetzij op de 41ste dag nadat zij met een schrijven van 30 juli 2004 een afschrift van de toewijzingsbeslissing van 4 december 2002 bezorgd kreeg.

9. De conclusie is dat als verzoekster pas in de tweede helft van juli 2004 kennis heeft gekregen van de bestreden beslissing, zij zulks aan haar eigen passiviteit te wijten heeft. Die passiviteit vermag niet te verantwoorden dat de aanvangstermijn met maanden wordt uitgesteld.

Het beroep is bijgevolg te laat. De exceptie is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 19 juli 2011, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Johan Lust,	staatsraad,
Geert van Haegendoren,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Dierk Verbiest